

[Handelsministeren.]

at der i mit sind ikke er tvivl om, at søfarten skal sidestilles med andre erhverv og på lignende måde have andel i uddannelsesfondens midler; det vil vi også kæmpe for. Vi har skrevet det på den måde, fordi vi jo ikke ved, hvordan kampen ender, men med hensyn til kampmodet, så skal hr. Hans Pihl ikke være i tvivl om, hvordan det er i handelsministeriet og i søfartsafdelingen.

Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) var ligesom andre inde på en række problemer i relation til § 5, hvori vi foreslår nedsættelse af et søfartens uddannelsesråd, og til § 4, hvorom han bl. a. sagde, at administrationen af skoleskibe fortsat burde være den samme som nu. Hr. Rimstad var også inde herpå og mente, at det sådan set var forkert, at direktøren for søfartsuddannelsen forestod driften af skoler. Der er reelt ingen ændring i dette, for i øjeblikket er det navigationsdirektøren, der er formand for skoleskibsrådet. Man kan så diskutere, om man skal have et skoleskibsråd, som man har nu; jeg har intet imod, at man også fremtidig nedsætter et sådant. Vi har foreslået nedsættelse af et søfartens uddannelsesråd, der, som det er sagt i dag, er et talstærkt råd, og det har vi gjort, også efter at vi har diskuteret, om man burde nedsætte 5 udvalg eller 5 råd, ud fra den betragtning, at det vel nok er det rigtigste, at man har dette fælles organ og så under dette uddannelsesråd nogle udvalg — jeg ved, at hr. Rimstad ikke er enig i det, og jeg tror heller ikke, hr. Hindkjær Pedersen er det — som skal have med de specielle uddannelser at gøre. Når vi har gjort det på denne måde — og jeg erklærer mig indforstået med, at man kan gøre og måske også bør gøre det — er det, fordi man med søfartens uddannelsesråd, hvor rederne og mandskabsorganisationerne bliver repræsenteret, har ment at skabe en slags helhed i uddannelsen, idet den samlede uddannelse så kan diskuteres i søfartens uddannelsesråd, som den i øjeblikket bliver det i det fællesråd, vi har for tiden.

Hr. Hindkjær Pedersen var inde på spørgsmålet om redernes tonnageafgifter. Når vi har foreslået dem ophævet, skyldes det simpelt hen, at vi ønsker at sidestille erhvervet med andre erhverv — hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) var jo inde på, at

det gør man ikke altid; her er dog trods alt et bevis på, at man sidestiller søfarten med andre erhverv, der ikke skal betale til skoler.

Det er klart, at der er nogle uddannelser, der har skabt mere diskussion og mere røre end andre. Hr. Vivike var inde på en af de uddannelser, som der har været megen diskussion om, og som har taget megen tid, nemlig navigationsuddannelsen. Der kunne i de møder, vi har haft på Risø, og under de forhandlinger, der har været i udvalgs-værelse nr. 2, så lidt som under dem, jeg har ført med parterne enkeltvis og samlet, ikke nås enighed om det, der ønskes fra navigatørernes side; og da jeg ikke mente, jeg kunne acceptere den nuværende ordning, som rederne principielt stod på, foreslog jeg denne kompromisløsning: at man bevarer de to år og dertil kæder et halvt år. Hvis eleven i løbet af det halve år gennem brevkursus, korrespondanceundervisning på skibene, kan klare en optagelsesprøve, ja, så er vi kommet et skridt videre. Spørgsmålet bliver så, på hvilket plan, hvilket niveau denne prøve skal lægges. Jeg mente altså, det var rigtigt at, om jeg så må sige, hugge igennem og se at komme et skridt videre med uddannelsen. Det er klart, at vi så kommer til at se på spørgsmålet om det stof, der skal læses og læres i denne periode. Det er muligt, at noget skal pilles ud, således at eleven får mere gavn af de 2½ eller 2 år, får mere indsigt i det stof, han virkelig har brug for.

Hr. Rimstad — og det gælder også andre ordførere — var inde på § 18, stk. 2, i lovforslaget om søfartsuddannelse vedrørende uddannelse af radioekspedienter og mente, at man ikke kunne stille større krav end det sikkerhedsmæssige. Der står jo også i stk. 2:

„Handelsministeren kan fastsætte regler . . .“

og jeg vil understrege, at når der står sådan, vil det blive brugt, som det foreslås af uddannelsesrådet, men det er ikke tanken, at vi fra handelsministeriets side vil, om jeg så må sige, køre frem med ting, som der ikke er enighed om i uddannelsesrådet — det være sig i udvalg eller i det fælles råd, selvfølgelig ikke. Hvorfor skulle vi ellers lave dette uddannelsesråd?

Det andet spørgsmål, der har taget nogen tid, og som der selvfølgelig er principper og